

arkki

Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetyskeskuksen jäsen- ja tiedotuslehti
Finlands Ev.-luth. Student- och Skolungdomsmissions medlems- och infoblad

4/2016

LAURI SEPPÄNEN 50 V
OPKON OPIT YHÄ KÄYTÖSSÄ 12

NUORET TETISSÄ
JUMALAN
VALTAKUNNASSA 14

TOPI KNIHTILÄN TARINA
JEESUS POISTI
SYLLISYYDEN 4

10 TAPAA PARANTAA
ELÄMÄNLAATUA 16

DISCIPLE 17
HAASTAA KÄVELEMÄÄN
VEDEN PÄÄLLÄ 24

FSSMnytt

ATT ANPASSA SITT
LIV ERTER EN KO 20

ATT VÅGA GÅ UT 21

GLÄDJE OCH LJUS
I NOVEMBERMÖRKRET 22

TEEMA: PYSÄHTYMINEN

KUKA KANTAA ENKELIÄ?

OPKOn YT-neuvottelut ovat päättyneet. Tunnelma on kuin **Hugo Simbergin** maalauksessa "Haavoittunut enkeli", jossa enkeliä kantaa kaksi murheellista hahmoa. OPKOssa siipeensä ovat eniten saaneet työnsä menettäneet. Myös heidän läheisensä, tukijansa, ja me, joiden palvelutehtävä järjestössä jatkuu, tunnemme kipua. Kuka kantaa enkeliä?

Itisanomiset ovat johtajien ja päättäjien vaikeimpia tehtäviä. Toisessa vaakakupissa painavat hengellinen työnäky, selviytyminen ja talous. Toisessa työnsä menettävien elämä ja töissä jatkavien motivaatio. Suuren suomalaisen sanomalehden päätoimittaja puhui vielä vuosien jälkeen lähes kyynelsilmin heistä, jotka hän joutui lähettämään *"kattilat seljäs' pimiään yöhön"*.

Me emme elä nyt herätyksen aikaa. Monet kristilliset nuorisotapahtumat on lopetettu. Gospelbändit eivät enää kierrä samaan tahtiin seurakuntia kuin 1980- ja 90-luvuilla. Jopa Maata Näkyvissä -festareilla oli merkittävästi vähemmän osallistujia kuin vuosi sitten. Vaikka kirkon rippikoulutyö on Suomessa yhä poikkeuksellisen vahvaa, pelkään, että tilanne muuttuu dramaattisesti, kun kristillisestä uskosta vieraantuneiden nuorten aikuisten lapset ehtivät ripari-ikänsä. Yhä harvemmat seurakunnat kasvattavat entiseen tapaan uskovia nuoria, joista aikanaan voisi tulla OPKOn vastuunkantajia. Onneksi monen luterilaisen seurakunnan nuorisotyössä elää vielä näky opetuslapsena kasvamisesta. Sen puolesta on rukoiltava. Uudet jumalanpalvelusyhteisöt kirkon sisällä tuovat uutta elämää.

Myös kirkon oppilaitostyö on muuttumassa. Oppilaitostyöntekijät mieltävät itsensä entistä vahvemmin eri uskontoja palveleviksi neuvonantajiksi. Uskontojen välinen dialogi on kannatettavaa. Tinkimättä on kuitenkin pidettävä kiinni Jeesuksesta ainoana tienä taivaaseen, vaikka oppilaitospappi palveleekin kaikkien katsomusten edustajia. Jos taivaaseen on monta tietä, oppilaitoksiin on vaikea toivottaa tervetulleeksi evankelioimistyötä, joka tähtää Kristus-uskon syntymiseen.

OPKO joutuu tulevina vuosina toimimaan pioneeritilanteessa. Koulut, yliopistot ja muut ammatilliset oppilaitokset ovat lähetyksentämme. Tässä meiltä kysytään periksi antamatonta rohkeutta kulkea vastavirtaan ja samalla uudistumiskykyä, että voimme tavoittaa uudet nuoret ja sitouttaa heitä.

Mikä on meidän paikkamme tilanteessa, jossa monet herätysliikejärjestöt sitouttavat nuoria aikuisia jumalanpalvelusyhteisöihinsä ja tarjoavat heille hengellisen kodin? Onko kristillinen nuoriso- ja opiskelijatyö jo liian "kilpailtu markkina"? Liiketaloudesta tunnetun *sinisen meren strategian* mukaan tilanteen muuttuessa tulee suunnata voimavaroja sinne, missä kilpailua ei ole. Meidän kutsumme on ennen kaikkea uskosta osattomien koululaisten ja opiskelijoiden tavoittaminen evankeliumilla. Heidät tulee varustaa kantamaan vastuuta ja antamaan omastaan Jumalan valtakunnan leviämiseksi. Kouluissa ja kampuksilla on tilaa.

Kiitos kuluneesta vuodesta 2016 ja OPKOa kannattelevista harjoitustasi! Siunattua joulunaikaa sinulle ja rakkaillesi,

Jussi Miettinen
pääsihteeri

Mitä OPKO tekee?

- OPKO järjestää toimintaa 7–14-vuotiaille **lapsille ja nuorille**. Leireillä ja illoissa opimme Raamattua ja vietämme mukavaa aikaa yhdessä: opko.fi/koululaiset
- Järjestämme **opiskelijatoimintaa** suomeksi 10 paikkakunnalla ja ruotsiksi neljällä: opko.fi/opiskelijat
- **Veritas Forum** -apologiatyötä teemme suurimmilla yliopistopaikkakunnilla: veritasforum.fi
- OPKOlla on 27 työntekijää, joista suurin osa on osa-aikaisia.
- OPKO omistaa **leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepän** Vihdin Ojakkalassa: enaseppa.fi

Löydät meidät myös somesta

”Aloitin OPKOssa
palveltavana, mutta
kasvoin sen roolin
kautta itse palvelijan
tehtävään.”

SIVU 18

22

Glädje och ljus i novembermörkret

10

Veritas Forum
-debattit radioaalloilla

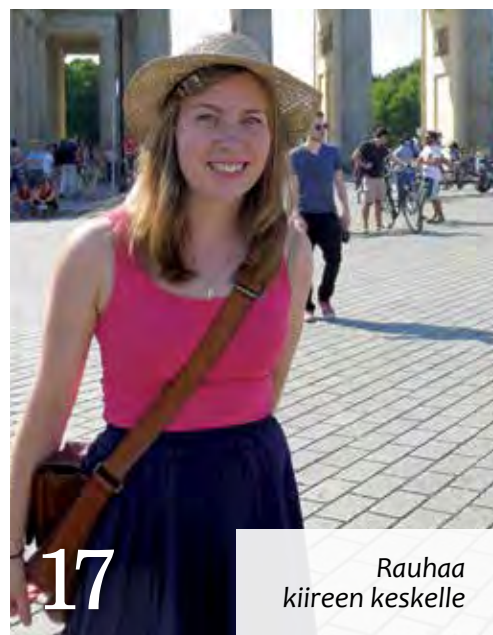
12

Nuoret tutustumassa
Jumalan valtakunnan työhön

4

VÄÄRÄN
IHMISEN
POIKA

17

Rauhaa
kiireen keskelle

arkki 4/2016

Arkki on Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetysten jäsen- ja tiedotuslehti ISSN 0786-4035. Tilaukset, osoitteenmuutokset, palautteet ja ilmoitusmyynti: Osoite OPKO / Arkki, Hämeentie 155 A 9, 00560 HELSINKI Puhelin (09) 612 9940. Sähköposti arkki@opko.fi Internetissä opko.fi/arkki

Päätoimittaja Jussi Miettinen Toimitussihteeri ja taitto Oskari Reinman **Kannen kuva** Ilkka Kontturi **Paino** Euraprint **Painos 4/2016** 4500 kpl **Arkki ilmestyy** vuonna 2016 viikoilla 9, 19, 36 ja 49. Aineisto toimitukseen viisi viikkoa aikaisemmin **Mediatiedot** www.opko.fi/arkki

Arkki on ilmestynyt vuodesta 1989. Arkin edeltäjiä olivat tiedotuslehti OPKO-sanomat ja opiskelijalehti Pro Fide. OPKO on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon piiriin kuuluva kristillistä koululais- ja opiskelijatyötä tekevä järjestö. OPKO järjestää säännöllistä opiskelija- ja nuortentoimintaa suomen, ruotsin ja englannin kielellä yhteensä 14 paikkakunnalla. OPKO on perustettu 1964.

VÄÄRÄN

IHMISEN POIKA

Kun Topi Knihtilän isovelji putosi humaläpässään viisi metriä asfalttiin, perheessä jokainen pysähtyi hetkeksi. Äiti alkoholisoitui ja toinen veli päätti, ettei itke enää koskaan. Mitä tapahtui Topille, perheen kuopukselle?

Lahtelaisen lounasravintolan lo-
hikeitossa on enimmäkseen pe-
runoita. Edelliset ruokailijat ovat
onkineet kalanpalat. OPKOn opiskelija-
työn koordinaattori ja Lahden opiskelija-
työntekijä **Topi Knihtilä** ei valita. Onhan
kulhossa kuitenkin kosolti herkullista
kermaista lientä.

Vähän samalta tuntui pikkupoikana
Kuusankoskella. Isä oli seurallinen ja si-
vistynyt mies, josta Topi oli ylpeä. Harmi
vain, että isä antoi charminsa hurmata
lähinnä töissä ja urheiluharrastustensa
parissa. Isä jakoi itsestään parhaat palat
muualla kuin kotona.

– Toivoin, että isä olisi pysähtynyt ole-
maan myös kolmen poikansa kanssa, Topi
kertoo lusikoidessaan lientä.

Rikkinäinen koti

Kotona riideltiin hirveästi. Topia huo-
lestutti, jaksaisivatko vanhemmat pysyä
yhdessä.

Kauniina kevätpäivänä Topi löysi äidin
nostelemasta isän vaatteita pahuilaati-
koihin. Hän oli silloin kuusivuotias. Poika
nielaisi ja kysyi, miksi äiti pakkaa isän ta-
varoita.

– Äiti sanoi, että isän pitää lähteä. Toi-
voin, että se oli vain joku kauhea uhkaus,
sellainen, joita minäkin joskus keksin saa-
dakseni tahtoni läpi.

Kun Topi käsitti, että äiti oli ihan tosis-
saan, itkusta ja huudosta ei ollut tulla lop-
pua. Isä lohdutti lupaamalla käydä katso-
massa poikiaan joka päivä.

Parina päivänä hän kävi, sitten enää tosi
harvoin. Isä keskittyi uuteen parisuhtee-
seen, ja uudelle puolisolle edellisen avio-
liiton lapset olivat vaikea pala.

Äidin luokse jääneet pojat saivat saman
tien taloon uuden miehen. Äidin avopuoli-
so ei hyväksynyt Topia ja tämän veljiä.

– Ei koskaan.

Topin äiti oli kasvattilapsi, jonka mie-
leen oli iskostettu, ettei tämä ollut yhtään
mitään. Äiti veti puoleensa miehiä, joiden
sanat ja teot puhuivat samaa.

Uusi mies oli isokokoinen ja pelottava
kaveri, joka sai tyydytystä toisten kiusaa-
misesta. Topi oli kerran uskaltanut tuoda
kotiinsa kavereita, ja poikajoukko istui
sohvalla katsomassa lastenohjelmaa. Isä-

puoli särki hyvän hetken katkaisemalla
pääkatkaisijasta virran.

– Ihan vaan kiusallaan. Ei hän ollut kiel-
tänyt meitä katsomasta telkkaria.

Kuolema pysäytti

Pojat olivat poissa kotoa niin paljon kuin
pystyivät. Parhaimmillaan aikuiset is-
tuivat keittiön pöydän ääressä, vetivät
ketjussa tupakkaa ja rähisivät toisilleen.
Kun oikein huonosti meni, mies hakkasi
äitiä tai Topin vanhinta veljeä.

Äiti ei uskaltanut muuttaa pois, koska
mies oli uhannut kostaa tappamalla hä-
net. Mies oli istunut vankilassa pahoin-
pitelystä ja vaikutti muutenkin siltä, ettei
hän uhkaillut lämpimikseen.

– Kun kesäloma alkoi, muut koululaiset
olivat innoissaan, mutta minä olin kau-
huissani. Mietin, missä nyt vietän kaiket
päivät, kun kotona ei voinut olla.

Elämällä ei tuntunut olevan mitään ar-
voa ja koulunkäynti alkoi mennä alamä-
keä. Kun Topi oli 12-vuotias, vanhin veli
putosi humalapäissään parkkihallin ram-
pilta viisi metriä asfalttiin. Hän kuoli kol-
men kuukauden kuluttua todennäköisesti
tukehtumalla. Puhuttiin, että yöhoitajana
toiminut harjoittelija oli nukahtanut, eikä
ollut poistanut limaa veljen keuhkoput-
kesta.

Kuolema pysäytti äidin ja jäljelle jää-
neet veljet. Topin toinen isovelji sanoi, et-
tei hän ikinä enää itke.

– Minäkin tajusin, etten enää pystynyt
suremaan niin kuin nuorempana.

Äiti ymmärsi vihdoin, että hänen oli
päästävä eroon perhettä terrorisoineesta
miehestä. Ero oli helpotus, mutta pelotta-
van miehen tilalle tuli toinen painajainen.

– Äiti ei ollut aikaisemmin juonut lain-
kaan, mutta nyt hän alkoholisoitui vuo-
dessa.

Kuvioihin ilmestyi kelvottomia miehiä,
eivätkä perheen rahat enää tahtoneet riit-
tää. Iltaisin Topi istui laskupinon kanssa ja
ihmetteli, miten maksuista selvittäisiin. Hän
kirjoitti äidin nimissä anomuskirjeitä sos-
suun ja pelkäsi, että tilanne kantautuisi las-
tensuojeluviranomaisten korviin. Jos hänet
otettaisiin huostaan, se olisi menoa, Topi
ajatteli. Hän oli nähnyt, ettei lastenkoteihin
sijoitetuille kavereille ollut käynyt hyvin.

Melko pohjalta nostettu Topi Knihtilä on yhteiskuntatieteen maisteri, joka opiskelee työnsä ohessa teologiaa Helsingin yliopistossa.

”

Vastapäätäni istui uskova nainen, joka kohtasi minut todella ystävällisesti. Häkelysin. Olin päihdeongelmainen ateisti, mutta naisen hyväksyvä asenne jäi mieleen.

– Kulissien ylläpitäminen oli raskasta. Tein ostokset, ettei äidin tarvinnut mennä huonossa kunnossa ulos. En kehdannut pyytää kavereita meille, enkä enää jaksanut käydä missään. Lukion kävin tenttimällä, vaikka ei sellaista käytäntöä oikeasti ollut olemassakaan.

Merkityksellisiä kohtaamisia

Armeija toi elämään järjestystä. Topi pääsi opiskelemaan insinööriksi, mutta pian alkoi luisu. Aluksi hän ryyppäsi kapakassa. Kun ylioppilaslahjaksi saadut rahat oli kaadettu kurkusta alas, hän hakeutui seurueisiin, joissa käytettiin kiljua, keitettiin pontikkaa ja salakuljettiin venäläistä pirtua.

Ympärillä oli yhtäkkiä syrjäytyneitä ja vankiloissa olleita miehiä, joilla oli kaikilla melkein samanlainen tarina: vanhempien avioeroja, perheväkivaltaa, kurjia isäpuolia ja liian kapeille hartioille laskettua vastuuta.

Kaksi vuotta sekoiltuaan Topi menetti Kemissä asuneen uskovaisen mummonsa. Hautajaisista kotiin matkustaessaan Topi löysi junasta porukan, jonka kanssa hän rymysi ja pössytteli koko yön. Pari tuntia nukuttuaan hän heräsi täysin tym-

pääntyneenä itseensä.

– Vastapäätäni istui uskova nainen, joka kohtasi minut todella ystävällisesti. Häkelysin. Olin päihdeongelmainen ateisti, mutta naisen hyväksyvä asenne jäi mieleen.

Hyväksyvät silmät nousivat silloin tällöin mieleen, kun Topi asunnottomana alkoholistina veteli viinan sekaan pilveä ja lääkkeitä.

Umpimielinen isovelji oli vaikeimpina vuosinaan lueskellut salaa Raamattua. Hän alkoi seurustella naisen kanssa, joka myös oli kiinnostunut Jumalasta. He tulivat molemmat uskoon.

– Velipojan elämässä tapahtui käsittämätön muutos. Ennen hän oli purkanut pahaa oloaan kiusaamalla minua. Nyt hän muuttui avuliaaksi ja ystävälliseksi.

Vapautunut ja iloinen veli rupesi kantamaan Topille kaupasta ruokaa. Välillä huolenpito ja lähelle hakeutuminen ärsytti, mutta Topin oli pakko pohtia, mistä oli kysymys.

Vuonna 2001 Topi sai veljeltään kutsun Kouvolaan ylistyskonferenssiin.

– Siellä oli täysin vieras meininki, mutta ihmisten ilo veti puoleensa.

Konferenssiin osallistui palestiinalai-

nen mies, joka osoitti juutalaiselle miehelle niin sydämellistä rakkautta, että Topin oli vaikea käsittää sitä. Sitten palestiinalainen kaappasi Topinkin halaukseen.

Pelokas kolkuttaja

Iltaisin Topi oli kuin kissa pistoksissa.

– Lähdin kapakkaan ja halusin siellä kertoa kokemuksistani. Jotkut kuuntelivat, mutta toiset hermostuivat ja sanoivat, että mene sinne seurakuntaan, jos haluat puhua tämmöisiä.

Puhe Jeesuksesta jakoi myös Topin oman mielen, jokin harasi ankarasti vastaan. Kysymys oli luottamuksesta. Kukaan ei ollut koskaan ollut luottamuksen arvoisen, eikä mikään ollut ikinä kestänyt. Pettyisikö hän taas?

Topi halusi jutella epäilyksistään pastorin kanssa.

– Sanoin, että jos Jeesus on Jumalan Poika, syntynyt ihmiseksi, kuollut minun syntieni puolesta ja noussut kuolleista, minun täytyy saada kohdata hänet henkilökohtaisesti.

Äidin asunnolla Topi otti illalla kirjahyllystä Vihkiraamatun ja luki etsivästä, joka löytää, ja kolkuttavasta, jolle avataan.

Topi halusi etsiä ja kolkuttaa, mutta mi-

ten se pitäisi tehdä? Hän keksi polvistua äidin kierrätyskeskuksesta hankitun ruman sohvan ääreen. Istuimen koristenappi painoi otsaa, kun Topi rukoili: "Haluan seurata sinua, mutta sinun pitää näyttää, että olet todellinen!"

Kun Topi nousi istumaan hänestä tuntui, kuin hänet olisi täytetty lämpimällä vedellä.

– Tapahtui mystinen juttu, jonka voi ymmärtää vain toinen päihdeongelmainen: minä en tarvinnut päihteitä enää!

Yöllä Topi hyppi asunnossa ja odotti, että aamu valkenisi sen verran, että hän kehtaisi mennä kertomaan veljelleen tulensa uskoon.

Syyllisyys väistyy Jeesuksen vuoksi keralla, mutta sisäisiä haavoja on silti hyvä hoitaa, Topi sanoo. Veli oli jo tehnyt matkaa hänen edellään ja ohjasi Topin sisäisen parantumisen kurssille.

– Luin kirjoja eheytymisestä ja kävin rukousryhmissä. Sain asioille nimiä ja ymmärsin niiden syitä. Vähitellen selittämätön häpeä alkoi hellittää, enkä enää halunnut vetäytyä takanurkkaan, niin kuin ennen.

Topi tähdentää, että vajavaisuus ei ole poistunut, mutta se ei ole enää elämän suuntaa määräävä asia.

– Jumalan rakkaus määrää suunnan. Tämän rakkauden kohteena olen saanut uuden identiteetin.

Topi löysi seurakunnasta Tiinan, jonka kanssa pariskunnalla on kahdeksan kuukauden ikäinen Neea-tytär.

– Itkin, kun lapsi syntyi. Olen miettinyt, mikä on kaikkein tärkeintä, mitä voin hänelle antaa. Se on pysähtyminen.

Joululomalla Topi aikoo maata paljon selällään olohuoneen lattialla, hyppyyttää vauvaa rinnan päällä ja sanoa hänelle tuhat kertaa: "Voi että Neea, isä rakastaa sua tosi paljon!"

Danielle Miettinen
Kuvat: Ilkka Konturi

Topin vinkit kyydistä pudonneen kohtaamiseen

1. Välitä kokemus, että hän on arvokas. Kokemus syntyy aidosta läsnäolosta, sitä ei voi feikata. Laita muut asiat sivuun ja ole hetki toista varten.

2. Ole reilusti ja rehellisesti Jeesuksen seuraaja.

3. Hoida omaa suhdettasi Herran kanssa. Voit antaa toiselle vain sen, minkä olet itse ottanut vastaan. Voit kutsua kenet tahansa mukaan suhteeseen Herran kanssa. Niin Jeesuskin teki, hän kutsui meidät mukaan Isän, Pojan ja Pyhän Hengen yhteyteen.

Topi Knihtilä viettää tänä vuonna ensimmäistä joulua oman lapsen kanssa. Marian ja Joosefin vaiheet ovat tulleet uudella tavalla läheisiksi.

TULE TOPIN LÄHETTÄJÄKSI

Ilmoittaudu Topin lähetyksenkaaseen:
topi.knihtila@opko.fi
Topin työtä voit tukea tilinumerolla
FI10 8000 1301 0446 09 viitteellä 2228.

Sydämeen kätkeytyt

SANAT

Teksti: Timo Junkkaala | OPKOn pääsihteeri 1986-1993

”Mutta Maria kätki sydämeensä kaiken, mitä oli tapahtunut ja tutkisteli sitä.” Tämä ei ehkä ole jouluevankeliumin (Luuk. 2:19) keskeisin lause mutta tärkeä sekin.

Alussa oleva sana ”mutta” viittaa siihen, että edellä on kerrottu kaikkien muiden olleen ihmeis-
sään, kun kuultivat paimenten kertovan joulun ihmeestä.

Oli siinä tietysti ihmettelemistä. Enkelit ja kaikki. Ja sanoma, että Vapahtaja on syntynyt ja että se sanoma kuuluu kaikille ja että maan päällä rauha ihmisille, joita Jumalan rakastaa. On yhä syytä ihmetellä.

Ihmettelijöitä riittää. Mutta voisimmeko olla kuin Maria? Hän kätki kaiken sydämeensä ja tutkisteli sitä. Miten se tapahtuu? Näin uskonpuhdistuksen juh-lavuoden alla etsin apua Lutherilta.

Kristitty opiskelee uskon perusteita

Olemme tottuneet ajattelemaan, että kristitty on se, joka uskoo Jeesukseen.

Niin asia tietysti onkin. Kasteessa ja us-
kossa meidät on liitetty Kristukseen. Luther kirjoittaa kuitenkin Vähän ka-
tekismuksen esipuheessa myös näin:
”Mutta niille, jotka eivät halua oppia, on
sanottava, että he kieltävät Kristuksen
ja ovat kaikkea muuta kuin kristittyjä.”
Luther jatkaa, ettei sellaisia saa päästää
ehtoollisellekaan.

Mitä siis Lutherin mukaan piti oppia ol-
lakseen kristitty? Uskon perusteet, kate-
kismus. Ison katekismuksen esipuheessa
hän jatkaa: ”Mutta puhuakseni itsestäni:
myös minä olen tohtori ja saarnaaja, ai-
nakin yhtä oppinut ja kokenut kuin nuo
ylimieliset ja suruttomat arvelevat ole-
vansa. Silti teen kuin lapsi, joka opiskelee
katekismusta.” Luther sanoi aamuisin ja
muulloinkin lausuvansa Isä meidän –ru-
kouksen, kymmenen käskyä, uskontun-
nustuksen ja psalmeja. ”Lapseksi ja ka-

tekismusoppilaaksi
minun on jäätävä ja
miehelläni jäännäkin.”

Katekismus ei ole Raa-
matun kilpailija vaan sen
pääsanoman kooste. Niinpä
Luther samassa yhteydessä pu-
huu Jumalan sanan harjoittamisesta
ja mietiskelemisestä, joka on tehokas
apu Perkelettä, maailmaa ja pahoja aja-
tuksia vastaan. ”Millään suitsuttamisella
et varmasti kykene torjumaan Perkelet-
tä yhtä tehokkaasti kuin seurustelemalla
Jumalan käskyjen ja sanojen kanssa.”

Mietiskelyn neljä punosta

Käskyjä mietiskellessään Luther sanoo
sitovansa ”jokaisen käskyn neljästä pu-
noksesta seppeleeksi”. Ensinnäkin hän
miettii käskyn opetusta eli sitä, mitä
Jumala siinä häneltä vaatii. Toiseksi hän

kääntää käskyn kiitokseksi. Kolmanneksi hän tunnustaa, miten hän on kutakin käskyä vastaan rikkonut. Ja lopuksi hän rukoilee.

Ensimmäiseksi Luther kysyy, mitä Jumala tuossa käskyssä vaatii (opetus), sitten mitä Jumala lupaa ja antaa (kiitos), kolmanneksi millä tavoin hän on itse rikkonut käskyä vastaan (synnintunnustus) ja lopuksi hän rukoilee, että voisi paremmin toimia Jumalan käskyn mukaan (rukous).

Lutherin antama neljän punoksen malli sopii kaikkeen Raamatun lukemi-

Paavalikin muistuttaa, että Hengen miekka on Jumalan sana.

Ehkä on usein parempi lukea vähän ja pohtia näin lukemaansa kuin lukea nopeasti ja mitään ajattelematta pitempi jakso.

Tällaiseen käskyjen mietiskelyyn kehottaa Raamatukin. *"Pidä aina mielessäsi nämä käskyt, jotka minä sinulle tänään annan. Teroita niitä alinomaa lastesi mieleen ja puhu niistä, olitpa kotona tai matkalla, makuulla tai jalkeilla. Sido ne merkiksi käteesi ja pidä niitä tunnuksena otsallasi. Kirjoita ne kotisi ovenpieliin ja kaupunkisi portteihin."* (5. Moos. 6:6-9)

Jumalan sana antaa ilon

Raamatun pisin luku Psalmi 119 on täynnä Jumalan sanan ylistystä ja sen merkityksen korostamista. Sen mukaan ne ihmiset ovat onnellisia, jotka kysyvät Jumalan tahtoa ja seuraavat hänen lakiaan. *"Sinun käskyistäsi minä saan ilon."* *"Sinun sanasi antoi minulle toivon."* *"Sinun lupauksesi on kurjuudessa lohtunani."* *"Minä panen toivoni sinun sanasi."* *"Ellei lakisi olisi ollut minun ilonani, olisin menehtynyt kurjuuteeni."* *"Sinun säädöksesi antavat minulle ymmärrystä."* *"Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee, tyhmäkin saa siitä ymmärrystä."* *"Sinun käskyissäsi on totuus."* (Ps. 119:1-2, 16, 47, 49, 50, 74, 92, 104, 130, 151)

Uudessa testamentissakin on isot lupaukset Jumalan sanan vaikutuksesta ja merkityksestä. *"Jokainen pyhä, Jumalan Hengestä syntynyt kirjoitus on hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi Jumalan tahdon mukaiseen elämään. Näin Jumalan ihmisestä tulee täydellinen ja kaikkeen hyvään kykenevä."* (2. Tim. 3:16-17)

Raamattumietiskely antaa siis sitä, mitä eniten tarvitsemme: ymmärrystä, lohtua, toivoa ja iloa. Tulemme jopa kaikkien hyvään kykeneviksi. Suositeltavaa voisi olla myös pitää raamattupitävääkir-

Lutherin antama neljän punoksen malli sopii kaikkeen Raamatun lukemiseen ja mietiskelyyn.

jaa niistä löydyistä, joita Raamatun äärellä tekee. Niin Jumalan sanasta saadut siunaukset eivät niin helposti unohdu.

Hyvä joulukuusi ja onnellinen uusi vuosi

Toivotamme taas monille Hyvää joulukuusi ja onnellista uutta vuotta. Entäpä jos meidän joulukuusi olisi tänä vuonna niin hyvä, että silloin ottaisimme aikaa mietiskellä Jumalan sanaa? Ja uusi vuosi voisi olla todella onnellinen, jos tuosta mietiskelystä tulisi jokapäiväinen tapa.

Luther kirjoitti Ison katekismuksen esipuheessa: "Mistä saisi tarpeeksi paperia ja aikaa voidakseen kertoa kaiken sen hyödyn ja hedelmän, minkä Jumalan sana vaikuttaa? Perkelettä on tapana kutsua tuhattaituriksi. Miksi tulisikaan kutsua Jumalan sanaa, joka karkottaa ja tuhoaa tuollaisen tuhattaiturin kaikkine mahtikonsteineen. Vähintään satatuhattaituriksi!"

On hyvä Marian lailla katkeä Raamatun sanoja sydämeen ja tutkistella niitä. Maria tarvitsi niitä monta kertaa, kun miekka kävi läpi hänen sydämensä. Mekin tarvitsemme niitä ylläpitämään uskomme aina viimeiselle rajalle saakka.

seen ja mietiskelyyn. Siinä näkyy myös uskonpuhdistuksen suurimaksi lahjaksi kutsuttu lain ja evankeliumin erottaminen. Mitä Jumala laissa vaatii, sen hän evankeliumissa antaa.

Lutherin mukaan Pyhä Henki on läsnä tällaisessa Raamatun lukemisessa, keskustelussa ja mietiskelyssä. Apostoli

Kolme Veritas-debattia tehty Radio Deille

Suomalainen kohteliaisuus pistää toimittajan lujille Radio Dein Viikon Debatissa.

Suomalaiset eivät pidä debateista. Mieluummin he keskusteleivat kohteliaasti. Se on hyvä se, paitsi silloin, kun ollaan radiossa suorassa lähetyksessä ja ohjelman nimi on Viikon Debatisti.

Radio Dein päätoimittaja **Kirsi Rostamo** soitti syyskuussa ja kysyi, haluaisiko Veritas Forum tuottaa foorumien aiheista myös Viikon debatteja radioon.

Totta kai halusí. Ensimmäinen kohtelias keskustelu käytiin filosofian emeritusprofessori **Ilkka Niiniluodon** ja psykologian emeritusprofessori **Markku Ojasen** kesken. Teema oli sama kuin Helsingin lokaan foorumissa: Minun polkuní hyvään elämään. Keskustelua keuhuttiin kiinnostavaksi, mutta debatti se ei ollut.

Vauhti kiihtyy

Toisessa keskustelussa oli jo hieman enemmän vauhtia. Siinä imaami **Anas Hajjar** ja akatemiaturkija **Aku Visala** vastasivat kysymykseen, synnyttääkö uskonto väkivaltaa. Tämä oli teemana myös Veritas Forumissa lokakuussa Oulussa.

Kolmannessa ohjelmassa oppilaitospastori **Henri Järvinen** ja muslimityöntekijä **Timo Keskitalo** ottivat kantaa siihen, tuleeko vieraanvaraisen opiskelijapastorin hommata yliopiston hiljenty mistiloihin islamilaisia rukousmattoja. Tällaista on nyt tekeillä, kun oppilaitostyö ottaa askeleita kohti moniuskontoisempaa työtapaa. Englanniksi asiaa kutsutaan sanoilla multifai th chaplaincy. Järvisen ja Keskitalon kanssa ilmassa oli jo debatin tuntua.

Ahdasta Jyväskylässä

Jyväskylän foorumi filosofi **Frank Martelan** ja emeritusprofessori Markku Ojasen kanssa aiheutti ongelman. Luentosalí täyttyi yli äyräidensä jo vartin ennen tilaisuuden alkua. Ystävällinen ope viereisestä 200 hengen auditoriosta suostui tekemään vaihtarit. Lopulta opiskelijoita istui sielläkin portailla.

”Väkeä on kuin Efeson herätyksessä!” OPKOn opiskelijatyöntekijä **Henri Järvinen** hämmästeli yrittäessään saada palautelomakkeita riittämään kaikille.

Moderaattoreiksi olemme saaneet joka kaupungissa paikallisen yliopiston tieteentekijöitä. Helsingissä keskustelua

ohjasi CoPassion-tutkimushankkeen projektipäällikkö **Tii Syrjänen**, Turussa Åbo Akademin Vanhan testamentin tutkimuksen professori **Antti Laato**, Jyväskylässä kasvatustieteen yliopistonlehtori **Sauli Puukari** ja Oulussa tuotantotalouden professori **Pekka Kess**.

Rehtori suositteli

Oulun yliopiston koulutusrehtori **Helka-Liisa Hentilä** toi Oulun foorumiin yliopiston tervehdyksen.

”Vaikka uskontotiede ei kuulu Oulun koulutustarjontaan, näen keskustelualan tarjoamisen tämän aihepiiriin aiheista tärkeänä. Vuorovaikutuksen vaaliminen kuuluu yliopistolaitokseen”, Hentilä totesi.

Rukouksemme tulevalle vuodelle on, että yhä useampi opiskelija sekä yliopiston ja seurakunnan työntekijä kokisi Hentilän tavoin, että Veritas Forumit ovat arvokkaita. Ne palvelevat sekä opiskelijan kokonaisvaltaista kasvua että yliopistoyhteisöjen pysymistä avoimena maailmankatsomuksellisille keskusteluille.

Danielle Miettinen

Veritas Forum -koordinaattori

Imaami Anas Hajjar ja akatemiaturkija Aku Visala Radio Dein studiossa Viikon Debatin suorassa lähetyksessä.
Kuva: Ariel Neulaniemi/Radio Dei

Veritas Forumien lyhyt oppimäärä

- Veritas Forumit ovat yliopistotahtumia, joiden tarkoituksena on haastaa opiskelijoita punnitsemaan maailmankatsomustaan ja ottamaan vakavasti kristillisen maailmankuvan.
- OPKO vastaa Veritas Forum -työstä Suomessa.
- Lue lisää: www.veritasforum.fi

OPKOn yt-neuvottelut päätökseen

Suomen Evankelisluterilainen Opiskelija- ja Koululaislähetys ry (OPKO) sai yhteistoimintaneuvottelut päätökseen 17.11.2016. Sopeuttamistarve oli noin 90 000 € ja neuvottelut koskivat koko henkilöstöä.

Neuvotteluiden seurauksena henkilöstöresursseja pienennetään koululaistyössä, suomen- ja ruotsinkielisessä opiskelijatyössä, tukityössä sekä leiri- ja kurssikeskus Enä-Sepässä. Irtisanottavia on yhteensä 6, osa-aikaistamisia tai muutoksia työsuhteissa lisäksi 4.

– Neuvottelut olivat äärimmäisen raskaat ja helppoja ratkaisuja ei

ollut. Irtisanomiset ja osa-aikaistamiset pyrittiin tekemään siten, että ne näkyisivät mahdollisimman vähän käytännön työssä opiskelijoiden ja koululaisten parissa, toteaa pääsihteeri **Jussi Miettinen**.

– Tulevana vuonna tehdään työjärjestelyjä monilla paikkakunnilla. Olemme pyrkineet löytämään luovia uusia ratkaisuja. Tarvitsemme nyt ystäviemme erityistä tukea ja esirukouksia.

Lue lisää ystäväkirjeistä. Tilaa ystäväkirjeitä: opko@opko.fi

Presence kutsuu keväällä Saksaan - ilmoittaudu mukaan!

IFES Euroopan opiskelijakonferenssi "Presence" pidetään **13.-18.4.2017** Saksan Aschaffenburgissa. Tule viettämään pääsiäistä evankeliumin äärellä - seuranasi 2 000 opiskelijaa ympäri Eurooppaa!

Teeman mukaisesti juhlimme Jumalan läsnäoloa keskuudessamme ja tutkimme, miten voimme heijastaa hänen läsnäoloaan yliopistoissamme ja kouluissamme. Näemme, kuinka evankeliumi koskettaa koko maailmaa ja yhteiskunnan eri alueita, sekä syvennymme Joonan kirjan sanomaan. Seminaareissa on esillä lukuisia tapoja kertoa evankeliumia sekä käyttää omia harrastuksia ja kiinnostuksen kohteita Jumalan valtakunnan edistämiseksi.

Konferenssin hinta on 145 €, kun ilmoittaudut 31.12.2016 mennessä, ja sen jälkeen 165 €.

Katso tarkempi ohjelma ja ilmoittaudu:
www.presence17.org

Huom! Konferenssissa on rajoitettu määrä paikkoja. Odotta sähköpostivahvistusta ilmoittautumisesi hyväksymisestä, ennen kuin varaat matkat!

Matka pyritään järjestämään ryhmämatkana mahdollisuuksien mukaan. Tästä seuraa tarkempaa infoa myöhemmin:

OPKOn työntekijäpäivillä kesällä vieraillut yliopistoevankelista Michael Ots on yksi Presence-konferenssin puhujista. Kuva: Henri Järvinen

OPKOn edustajaksi Presence-konffaan?

Voit myös hakea OPKOn viralliseksi edustajaksi konferenssiin. OPKO maksaa kahdelle edustajalle puolet konferenssimaksu- ja matkakuluista.

Edustajat:

- 1) kirjoittavat matkaraportin konferenssista,
- 2) ovat konferenssin jälkeen käytettävissä jakamaan sen antia OPKOn paikallisyhdistysten järjestämissä tilaisuuksissa keväällä/syksyllä 2017.

Lisäksi toivomme, että edustaja on mukana soveltamassa konferenssin antia tai jotain esillä ollutta toimintamuotoa oman paikallisyhdistyksensä toimintaan. Työpanoksen laajuuden voi sopia tarkemmin paikallistyöntekijän kanssa.

Mikäli tahdot hakea edustajaksi, lähetä vapaamuotoinen perustelu Sari Nuutiselle: sari.nuutinen@opko.fi. Kerro myös, millä tavalla olet tähän asti ollut mukana OPKOn paikallistoiminnassa ja millä tavalla haluat jatkossa tehdä Kristusta tunnetuksi opiskelijamaailmassa.

OPKON ENTINEN PÄÄSIHTEERI LAURI SEPPÄNEN 50 VUOTTA!

*OPKOn entinen pääsihteeri ja opiskelijatyöntekijä **Lauri Seppänen** täytti pyöreitä 4. marraskuuta. Mitä hänelle kuuluu nykyään?*

Miten aikanaan päädyit OPKOlle?

Kun vuonna 1987 aloitin teologian opinnot Helsingissä, keräsin esitteet kristillisistä opiskelijajärjestöistä. Lähdin kierrokselle ja jäin kiinni heti ensimmäisen käynnin jälkeen OPKOlle. Myöhemmin koin ahaa-elämyksen: sama OPKO oli järjestänyt kesällä 1984 kesälukion Savonlinnassa! Siellä koin elämässäni merkittävän hengellisen murroksen. OPKolla kävin aina opiskelujen päätty-

miseen v. 1993 ja toimin monenlaisissa vapaaehtoistehtävissä.

Millaisissa tehtävissä toimit OPKOssa?

Työntekijänä toimin OPKOssa vuodesta 1996 vuoteen 2007. Näistä vuodet 1996-2001 olin opiskelijatyössä Jyväskylässä, Kuopiossa, Pieksämäellä ja Savonlinnassa. Sen jälkeen toimin vuoteen 2007 asti pääsihteerinä, minkä jälkeen vielä vuoden 2008-2009 opiskelijatyössä Lahdessa ja Tampereella.

Mitä elämäsi kuuluu nykyään?

OPKOn jälkeen olin kolme vuotta uskonnon opettajana, josta päädyin Tuusulan seurakuntaan aikuistyön papin virkaan. Asun Helsingissä vaimoni ja kahden tyttäreni kanssa. Vanhin tyttäristä lähti jo omalle opiskelu-uralleen tänä syksynä. Rakkaat harrastukset löytyvät musiikin ja liikunnan alueilta: laulu, pianonsoitto, maantiapyöräily, maastohiihto ja lenkkeily.

Mitä sait mukaasi OPKO-vuosilta?

OPKolla oli rooli jo lukioikäisenä uskonon tullessani. Opiskeluvuosina ja myöhemmin myös työntekijänä se oli käytännössä hengellinen kotini. OPKOsta on jäänyt käteen ulospäin

suuntautumisen tärkeys, Raamatun tutkiminen monipuolisesti, sielunhoidon mahdollisuus ja apologetiikka. Ne kaikki ovat juurruttaneet Kristukseen. Nykyisessä seurakuntatyössäni OPKOssa valmistellut raamattutunnit ovat pienillä päivityksillä tulleet hyvään käyttöön!

Mistä olet iloinen OPKOssa tällä hetkellä?

Tämän hetken OPKOa seuran lähinnä lueskelemalla pääsihteerin kirjoja, *Arkki*-lehteä ja joskus nettisivuja. Minua ilahduttaa kehittäminen niin tapahtumien kuin työnkuvienkin suhteen. OPKOn ystävien perustaminen oli hyvä veto. Hyvää on myös pyrkimys löytää houkuttelevia tapahtumia ja käyttöä Enä-Sepälle, sellainen kun tuli minun pääsihteeriaikana hankittua. Kristus-keskeisyys on se kurssi, joka kannattaa pitää vakaana, niin kuin varmasti tapahtuukin!

**Mahdolliset onnittelut
Lauri toivoo ohjattavan
OPKOn työn hyväksi**

OPKOn tili:
FI26 8318 6710 0053 04
Viite: 7773

Lauri Seppänen työskentelee nykyään Tuusulan seurakunnassa. Yläkuvassa hän on puhumassa Enä-Sepän juhannustapahtumassa vuonna 2003.

- OPKOn ystävien jäseneksi voit liittyä ilmoittamalla nimesi ja osoitteesi sähköpostilla osoitteeseen opko@opkonystavat.fi
- Jäsenmaksua ei peritä, mutta jäsenet maksavat säännöllistä kannatusmaksua, jonka suuruuden voit valita itse taloustilanteesi mukaan, esim. 10 euroa kuukaudessa. Maksu osoitetaan tilille **FI50 8146 9710 0833 29** viitteellä **1232**.
- Liittymällä jäseneksi saat säännöllistä informaatiota ystävien monipuolisesta toiminnasta. Tervetuloa ystävien jäseneksi!

Vuoden kristillinen kirja 2016 on OPKOlaisille tutun Saara Kinnusen teos **Isän kaipuu**.

Saara Kinnunen on toiminut kolmattakymmentä vuotta kirkon perheneuvojana ja on kirjoittanut toistakymmentä kirjaa perheeseen ja sielunhoitoon liittyvistä teemoista. Suomen Yrittäjien toimitusjohtaja **Mikael Pentikäinen** valitsi kilpailun voittajan, joka julkistettiin Helsingin Kirjamessuilla 30. lokakuuta 2016.

”Kirja saa miettimään isyyden merkitystä ja arvoa. Se on myös muistutus siitä, ettei isällä ole tärkeämpää tehtävää kuin isyys”, voittajan valinnut Mikael Pentikäinen kertoo perusteluissaan. Isäsuhteen kivut varjostavat monia elämän alueita, ja isättömyyden aiheuttama vaillinaisuuden tunne voi seurata vielä aikuisuudessa. Työssään terapeutina Saara Kinnunen on huomannut, että monen huonovointisuuden taustalta saattaa löytyä haavoittunut isäsuhde.

– Olisin halunnut kirjan nimeksi Isän kaipuu – mielen sovinto suhteessa isään, toteaa Saara Kinnunen. Haastan sovintomatkalta niitä, joitten isä ei ole osannut täyttää lapsen isä-kaipua. Onhan kohtuutonta, jos joutuisimme koko elämän kantamaan vaativan tai ankaran tai arvaamattoman tai poissaolevan isän varjoa mukamme.

”

Kirja saa miettimään isyyden merkitystä ja arvoa. Se on myös muistutus siitä, ettei isällä ole tärkeämpää tehtävää kuin isyys.

Totuuden kohtaaminen on sovintomatkan alkupiste. Vaikka tie mielen sovintoon ja menneistä irtipäästämiseen voi olla pitkä ja kivuloinenkin, matka kannattaa tehdä. Parhaimmillaan se vapauttaa lukitut tunteet ja auttaa pääsemään lähemmäs sitä elämää, jollaiseksi Jumala on sen itse kullekin tarkoittanut. Sovintomatkalla on Jumala mukana, sillä Hänen poikansa on tullut ”vapauttamaan vankeja ja katkaisemaan kahleita”.

– Jo sanapari Isän kaipuu sisältää monta näkökulmaa: on isän tuntemaa kaipuuta, on lasten isään kohdistuvaa kaipuuta, on isyyden kaipuuta, ja on Taivaan isään kohdistuvaa kaipuuta, ja on Hänen lapsiinsa kohdistuvaa kaipuuta. Kirja saa miettimään isyyden merkitystä ja arvoa. Se saa tuntemaan valtavaa kiitollisuutta siitä, että saa olla isä. Se on myös muistutus siitä, ettei isällä ole tärkeämpää tehtävää kuin isyys.” Mikael Pentikäinen perustelee valintaansa.

Kirja on tarkoitettu sekä terapiatyötä tekeville että yksityisille ihmisille itsetuntemuksen lisäämiseen ja itsensä kanssa työskentelemiseen.

OPKOn ystävät ja
OPKO onnittelevat
Saaraa!

Kuva: Sari Savola

- Saara Kinnunen löysi mukaan OPKOn, eli silloisen Ylioppilaslähetyksen, toimintaan vuonna 1969.
- Myöhemmin Saara on toiminut mm. OPKOn liittohallituksen jäsenenä.
- Nykyään hän vastaa OPKOn ystävien rukouskirjeistä. Kirjeen saavat kaikki OPKOn ystävien jäsenet.

TETISSÄ JUMALAN VALTAKUNNASSA

Vantaalaiset ysluokkalaiset **Julia Leisola** ja **Tessa Ackerman** saivat tehdä TET-harjoittelunsa OPKOn koululaistyön mukana tänä syksynä. Tässä tyttöjen tunnelmia TET-viikon ajalta Julian kirjoittamana ja Tessan kuvittamana:

Saimme vierailla TET-viikon aikana Lahdessa nuorten Nuotta-illassa Lutherin kirkolla. Olimme mukana lahtelaisten nuorten kanssa suunnittelemassa nuorten järjestämää itsenäisyyspäivägaalaa. Porukka oli jaettu eri tiimeihin, esimerkiksi somistus-, musiikki- ja ohjelmatiimeihin. Meidän vieraileva porukamme oli musatiimissä, jonka tehtävänä oli siis miettiä gaalaan tulevia biisejä ja bändin kokoonpanoa. Illan lopuksi lähdimme ajamaan takaisin kohti Helsinkiä, ja Nuotta-illoissa käyvä **Erika** tuli samalla kyydillä vähän matkaa. Kysimme pari kysymystä Erikalta lahden nuorteniltoihin eli Nuotta-iltoihin liittyen:

Mitä Nuotta-illat merkitsevät sinulle?

- Ne ovat mun seurakuntayhteys, siellä opin lisää Jeesuksesta, näen kavereita ja siellä voin joka viikko kohdata Jeesusta.

Kuinka kauan olet käynyt Nuotta-illoissa?

- Olen nyt lukion tokalla. Nyt on neljäs vuosi menossa.

Miten kuvailisit Nuotta-iltoja?

- Siellä puhutaan Jeesuksesta, ollaan yhdessä ja meillä on aika hyvä yhteishenki, kun ollaan suurin osa tunnettu jo aika pitkään. On kiva kun pystyy jakamaan juttuja kavereiden kanssa.

Ovatko Nuotta-illat tuoneet sinua lähemmäs Jumalaa? Millä tavalla?

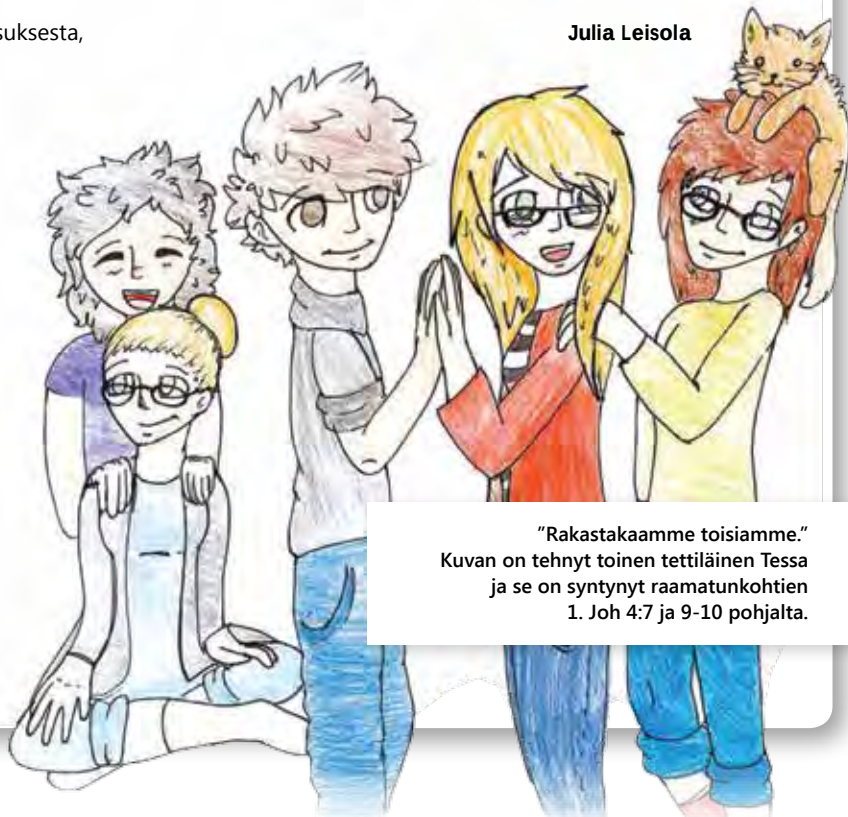
- Ovat tuoneet. Kaipasin jo joskus kasilla sellaista seurakuntayhteyttä, missä voisi oikeasti oppia lisää Jumalasta, lukea Raamattua ja saada kristittyjä kavereita. Nyt kun sellainen yhteys on, se on tuonut mua lähemmäs Jumalaa, ja olen saanut oppia paljon Jumalasta.

TET-viikon aikana olemme lukeneet Johanneksen evankeliumia ja käyneet sitä läpi niin että on luettu

yksi luku päivässä ja valittu niistä kolme jaetta, jotka jollain tavalla puhuttelevat, ja kirjoitettu ylös, mitä ajatuksia niistä on nousut. Itse olin kirjoittanut hieman ajatuksia seuraavasta kohdasta: "Minä annan teille uuden käskyn: Rakastakaa toisianne! Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toistanne." (Joh. 13:34) On jotenkin puhuttelevaa, miten tuo ensimmäinen "rakastakaa toisianne" on kirjoitettu huutomerkin kera. Se kertoo siitä, että Jeesukselle oli oikeasti tärkeää, että opetuslapsilla oli keskinäinen rakkaus.

Olen itsekin saanut kokea kristittyjen keskinäistä rakkautta ja vieläpä parhaalla mahdollisella tavalla. Olen nyt muutaman vuoden pyörinyt OPKOn nuorten toiminnassa, ja siitä porukasta on tullut vähän kuin perhe. On huippua, että perheellä on sama isä ja sama sydän, ja että voi kuulua samaan Jumalan perheeseen ja tuntea itsensä tärkeäksi ja rakastetuksi.

Julia Leisola

"Rakastakaamme toisiamme."

Kuvan on tehnyt toinen titteläinen Tessa ja se on syntynyt raamatunkohtien 1. Joh 4:7 ja 9-10 pohjalta.

Maata näkyvissä on ajassa kiinni

Maata Näkyvissä -festarit kokosivat tänä vuonna Gatorade Centerille ja Turun messukeskukseen hieman yli 19 000 henkeä. Pohjoismaiden suurin kristillinen nuorisotapahtuma oli tänä vuonna osa lokakuun lopussa alkanutta reformaation merkkivuotta.

Maata Näkyvissä -festareilla on olennaista ajassa kiinni oleminen. 90-luvulla päälavalla soi grunge-rock ja pop ja nykyään EDM (Electronic Dance Music) ja hip-hop. Musiikkityylit muuttuvat, mutta evankeliumi pysyy samana. Evankeliumi halutaan kunakin vuotena nuorisokulttuurin omalla kielellä.

Myös OPKO oli läsnä tapahtumassa oman esittelypisteensä kautta.

– Festareilla syntyi monia hyviä keskusteluita nuorten kanssa. Saimme kertoa, että tällainenkin järjestö on olemassa, ja meidät kannattaa muistaa, kun etsii omaa paikkaansa opiskelijana, kertoo OPKon tiedottaja **Ilkka Kontturi**.

Tapahtuman järjestivät Sleyn nuorisotyö ja Turun evankelis-luterilaiset seurakunnat.

Arkin toimitus

Tapahtumakalenteri

- 17.12. klo 16 **Puurojuhla**, Palvelukeskus, Helsinki
- 27.-29.1.2017 **Disciple 17 -konferenssi**, Helsinki

Ilmoittautuminen ja info: www.disciple.fi

Lisätietoja tapahtumista: opko.fi/tapahtumat

PERHENIEMEN OPISTON KOULUTUKSET

Tartu elämään! - askeleita kokonaisvaltaiseen rakentumiseen

2.1.-1.6.2017

DiscipleLife - opetuslapseusvuosi

9.1.-20.12.2017

Henkilökohtaisen evankelioinnin koulutus

13.1.-16.12.2017

Masentuneen tukena - monimuotokoulutus

17.2.-10.12.2017

HAKUAIKA NYT. TOIMI HETI!

www.perheniemi.com opisto@perheniemi.com tai p. 05 7574 100

RAAMATUNLUKUOPPAAT

INNOSTAVAT TARTTUMAAN SANAAN PÄIVITTÄIN

- Lukuohjelma ja selitystekstit koko Raamattuun
- Kirjoittajina Suomen tunnetuimpia raamatunopettajia

Aikuisille **HETKINEN**

27 € vuosi, 24 € kesto (4 nroa)

Nuorille **LIFTARI**

21 € vuosi, 20 € kesto (3 nroa)

TILAA ITSELLE TAI YSTÄVÄLLE

www.rll.fi tai tilaukset@rll.fi

p. 045 122 3664 (ma, ti, to klo 10–15)

Raamatunlukijain Liitto ry (RLL)

10 TAPAA

PARANTAA ELÄMÄNLAATUA >>>

1. HENGITÄ

Sanotaan, että "Mitään ei ole pakko, paitsi kerran kuolla." Siihen asti riittää, että hengittää. Levollinen hengitys rauhoittaa. Keskittyminen hengittämiseen auttaa keskittymään tähän hetkeen ja todella kohtaamaan tapaamasi ihmiset. (Matt. 6:34)

2. KIITÄ

Ole tyytyväinen siihen, mitä sinulla on. Kateus voi kertoa siitä, mitä pidät tavoittelemisen arvoisena, mutta vie huomion pois siitä hyvästä, mitä olet saanut. Kiitollinen mieli näkee mahdollisuuksia ja kauneutta ympärillään. Harjoita kiitollisuutta nimeämällä joka päivä kaksi asiaa, joista olet kiitollinen. (Fil. 4:12)

3. AUTA

"Päivän hyvä työ" on hyödyksi sekä muille että itsellesi. Auttamalla muita ja laittamalla hyvän kiertämään luot merkitystä omaan elämääsi. Oman arvontunto kehittyi, kun huomaat, että voit tuottaa lisäarvoa toisten elämään. (Sananl. 11:17)

4. LEPÄÄ

Pelkäätkö kenties, että jäät levätessäsi jostain kivasta paitsi? Riittävä uni ja lepo auttavat jäsentämään päivän aikana kokemaamme. Hyväksymällä fysiikkansa rajallisuuden ja nukkumalla riittävästi saa valveaikaajastakin enemmän iloa irti. (Saarn. 12:12)

5. ODOTA

Luottamalla ja asettamalla tavoitteita moni saavuttaa haluaamia tuloksia. Sääntäilemällä sinne tänne kadottaa suunnan. Kärsivällisyyttä voi harjoitella päivittäin seuraamalla jonkun elämän tai ihmisen puuhastelua tekemättä itse yhtään mitään. (Fil. 4:6)

6. RAKASTA

Sanotaan, että rakkaus karkottaa pelon. Hyväksyvä rakkaus rakentaa sillan kahden ihmisen välille. Jo se, että saa rakastaa jotakuta, antaa toivoa ja merkityksellisyyttä elämään. (1. Piet. 3:8)

7. OLE KURINALAINEN

Muusikko musisoi. Jos haluat onnistua jossain, harjoittele sitä säännöllisesti. Sinnikäs ihminen oppii virheistään, löytää keinot ja luottaa siihen, että herkeämätön työ tuottaa lopulta tulosta. (1. Kor. 9:24)

8. TAPAA YSTÄVIÄ

Olemme luotuja vuorovaikutukseen keskenämme. Työ tai opiskelu ei kuuntele murheitasi, mutta ystävä kuuntelee. Varaa aikaa ystäville säännöllisesti. (Sananl. 15:17,30)

9. ROHKAISTU

Astu rohkeasti oman elämäsi valokeilaan äläkä tyydy sivustakatsijan rooliin. Ole oma itsesi tänään äläkä odota eläkepäiviä uskaltaaksesi "tanssia sateessa". (Ps. 31:24)

10. ANNA ANTEEKSI

Elämä on kovin lyhyt vihanpitoon. Pohdi joka ilta, kenelle haluaisit tänään antaa anteeksi ja olisiko syytä pyytää anteeksi. Anteeksianto on lahja itsellesi! (Ef. 4:26)

Teija Kallio
työnohjaaja, teol.yo

RAUHAN LÄHTEELLE

Kiire on lyönyt yhteiskuntaamme räikeän leimansa. Elämme aikaa, jossa täysi kalenteri, vilkas sosiaalinen elämä ja alati kiihtyvä tempo tuntuvat jo lähes määrittävän arvomme ihmisinä. Mitä useampi rauta on tulella, sitä enemmän ihminen saa osakseen ihailua ja hyväksyntää.

Toisaalta tätä vouhotusta vastaan on alettu tehdä myös vastarintaa. Yhä useammin törmää artikkeleihin, jotka muistuttavat burn outien yleistymisestä, levon tärkeydestä ja säännöllisen pysähtymisen merkityksestä ihmisen fyysiselle ja psyykkiselle jaksamiselle. Jooga, meditaatio ja mindfulness-harjoitukset ovat nousseet suureen suosioon, kun ihmiset etsivät vastapainoa ympärillä vallitsevaan hullunmyllyyn. Erilaiset elämäntapavalmentajat patistavat stressiinsä hukkuvia ihmisiä pysähtymään päivittäin omien tunteidensa ja ajatustensa äärelle, jotta he löytäisivät rauhan syvältä sisimmästään.

”

Raamatussa Jumala ilmoittaa, että ihmisen sisin on viimeinen paikka, josta rauhaa kannattaa etsiä.

Sinänsä tämä on tervetullut kehityssuunta. Tahdin hiljentäminen, itsetuntemus ja esimerkiksi haitallisten ajatusmallien tunnistaminen on toki hyvää ja hyödyllistä. Mutta kristittyinä haluan kysyä: mistä ihminen saa todellisen rauhan kiireen ja ahdistuksen keskellä?

Raamatussa Jumala ilmoittaa, että ihmisen sisin on viimeinen paikka, josta rauhaa kannattaa etsiä. Ihminen on syntiinlankeemuksen seurauksesta pohjimmiltaan Jumalan vihollinen ja kaukana rauhan teistä (Room. 3:10-12, 17, 23). Voikin siis olla jopa vaarallista, jos pysähtymisemme ja rentoutumisemme on

pelkkää omien mielenliikahdustemme havainnointia. Meidän on tunnustettava, ettemme me itse tai kukaan muukaan ihminen saa meissä aikaan sellaista rauhaa ja mielen tasapainoa kuin itse Kaikkivaltias Jumala. *”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa.”* (Joh. 14:27)

Toiset tarvitsevat pysähtymistä enemmän kuin toiset. Itselleni asia on noussut todella tärkeäksi yliopiston aikana, jolloin tekemistä ja opittavaa on kertynyt eteen enemmän kuin koskaan aiemmin. Olen oppinut pysähtymään säännöllisemmin ja varmasti koko loppuikäni opettelen pysähtymään oikeiden asioiden äärelle. Luonto, hyvän ystävän seura tai vaikka ajatusten kirjoittaminen päiväkirjaan ovat itselleni tärkeitä keinoja tasata liian kiireistä arkea. Liian usein löydän itseni myös vääristä paikoista rauhaa etsimästä, kuten netin syövereistä tai huolten ja murheitten harmaasta massasta. Saan yhä uudelleen huomata sen, ettei mikään muu virvoita niin hyvin kuin Jumalan sana. Kaikki ihmisestä lähtöisin oleva lopulta kalpenee Totuuden rinnalla. Raamatun sana tai esimerkiksi saarnan kuuntelu voi tuntua joskus pahaltakin, kun Jumala muistuttaa ihmisen rajallisuudesta ja synnistä, joka erottaa hänet Jumalasta. Se kirjaimellisesti pysäyttää. Ja on hyvä, että pysähdymme säännöllisesti miettimään sitä, mikä tässä (ja tulevassa) elämässä on kaikkein tärkeintä.

”Ratkaisevaa ei siis ole, mitä ihminen tahtoo tai ehtii, vaan se että Jumala armahtaa.” (Room. 9:16)

Reetta Ketonen
Oulun OPKon jäsenlehden päätoimittaja

PALVELTAVASTA PALVELIJAKSI

Kuka olet?

Olen **Kia Syrjätie**, Markuksen (Tampereen OPKOn työntekijä) vaimo. Olen 28-vuotias ja kotoisin Kirkkonummelta, punaisesta talosta metsän keskellä. Lapsuuteni vuosista tosin asuin valtaosan Ruotsissa ja Saksassa vanhempieni ja kolmen isoveljeni kanssa. Muutin vuonna 2007 yliopisto-opintojen perässä Turkuun. Sain yliopistossa suoritettua FM-tutkinnon historiassa. Nyt opiskelen päätoimisesti sosionomi-diakoniatyötä Diakissa.

Miten päädyit alun perin mukaan OPKOn toimintaan?

Ensimmäisen vuoteni Turussa harrastin seurakuntasurffausta. Taustani on helluntailiikkeessä, mutta ulkomailla vietettyjen vuosien johdosta en ollut kasvanut kovin vahvasti seurakuntayhteyteen. Olin myös hyvin ujo, minkä vuoksi minun oli vaikea löytää paikkaani missään seurakunnassa. Kaipuu kiinteään ja kasvattavaan kristittyjen yhteyteen oli silti voimakas.

Syyslukukaudella 2008 näin sattumalta yliopiston ilmoitustaululla kutsun OPKOn tutustumis-iltaan, jonne uskaltauduin mukaan. OPKO ei ollut minulle entuudestaan tuttu järjestö enkä tuntenut sieltä ketään, mutta tunsin oloni heti tosi tervetulleeksi.

Mitä kaikkea olit mukana tekemässä Turun OPKolla?

OPKOn toiminnassa sain omalla tahdillani kasvaa vastuun kantamiseen. Seurakunnassa palveleminen ei ollut minulle entuudestaan tuttua, mutta OPKOsta löytyi paikka arallekin tekijälle. Hallitustyöskentelyn myötä sain rohkeutta ja olenkin vuosien saatossa toiminut mm. juontajana, taloudenhoitajana ja kv-vastaavana. Itselleni ehkä rakkain vastuunkannon muoto on ollut kansainvälisten raamattupiirien vetäminen, mitä tein viimeisinä Turun vuosina yhdessä Markuksen kanssa.

Mitä OPKOn toiminta on sinulle antanut?

Oi, tähän on vaikea vastata tiiviisti, sillä OPKO on merkinnyt minulle niin paljon! Ennen OPKOssa viettämiäni vuosia koin ulkopuolisuutta ja olin hengellisesti vähän hukassa. OPKOssa sain erinomaista opetusta, joka syvensi Raamatun tuntemustani huimasti. Merkittävä OPKOn toiminnan muoto itselleni oli raamattupiiri, jossa sain

ihania ystäviä, vahvistuin rukouselämässä ja sain kasvaa Jeesuksen tuntemisessa. OPKolla sain myös turvallisuutta ympäristössä etsiä lahjojani, sillä minuun luotettiin ja minua vastuutettiin tekemiseen mukaan. Aloitin OPKOssa palveltavana, mutta kasvoinkin roolin kautta itse palvelijan tehtävään.

Mitä nyt?

Valmistuttuani opinnoistani Turussa olin jo vakiintunut seurakuntaan, löytänyt oman palvelupaikkani ja jättäydyin OPKOn aktiivitoiminnasta hissukseen sivummalle. Nyt, Markuksen työn myötä, OPKO on jopa suurempi osa elämääni kuin ennen, ja toivon, että voisin vuorollani antaa eteenpäin sitä, mitä itse olen saanut. Jumalan lupauksissa saamme levätä, ja hän pitää meistä kiinni silloinkin, kun olemme arkoja, yksinäisiä ja hukassa.

”
Aloitin OPKOssa
palveltavana, mutta
kasvoinkin sen roolin
kautta itse palvelijan
tehtävään.

Kuva: Kristina Nieminen

TALOUDESTAMME

Herra kädelläsi

Juhlimme marraskuussa, kun OPKOn toimistosihteerillä **Juha Aholla** tuli 25 vuotta täyteen OPKOn palkkalistoilla. Kun hieman aiemmin olimme käymässä kuulumiskierrosta läpi yt-neuvotteluiden herättämistä tunteista, hän kertoi mm. että asia ei sinänsä yllättänyt: OPKOssa on aina ollut tiukkaa. Se on totta, eikä työso-pimusjuridisen prosessin läpikäyminen asiaa muuta. Ajat kaikkialla ovat vaikeat, maallisesti ja hengellisesti, ja moni joutuu toteamaan Jobin sanoin: *"Kun otamme Jumalan kädestä hyvän, totta kai meidän on otettava myös paha."* (Job 2:10) Elämme jatkossakin kädestä suuhun. Saamme elää kaikessa hyvän antajan, Jumalan kädestä teidän kauttanne.

Se, mitä lopulta edessä on, on kuitenkin hyvää: *"Minun lampaani kuulevat minun ääneni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Minä annan heille ikuisen elämän. He eivät koskaan joudu hukkaan, eikä kukaan riistä heitä minulta. Isäni, joka on heidät minulle antanut, on suurempi kuin kukaan muu, eikä kukaan voi riistää heitä Isäni kädestä."* (Joh. 10:27-29)

Kiitos, että olette mukana mahdollistamassa sen, että voimme olla julistamassa

Juha Aho sai kaulaansa kultamitalin merkinä pisimmästä työurasta OPKOlla.

tätä yhä uusille sukupolville! Kiitos erityisesti rukouksistanne nyt, kun olemme erityisesti tarvitsemassa Jumalan johdatusta talouden ajamana!

Tiina Oinonen
Talous- ja hallinto-
päällikkö

JÄTÄ KESTÄVÄ PERINTÖ!

Voit tukea työtämme myös tekemällä testamentin, jossa OPKO on yhtenä tai ainoana edunsaajana.

Kysy lisää OPKOn talous- ja hallintopäälliköltä Tiina Oinoselta, tiina.oinonen@opko.fi, p. (09) 612 9940.

Tukihteystiedot

Työmme tukitili on:

FI26 8318 6710 0053 04
(BIC DABAFIHH)

Tuen voi kohdistaa esim. viitenumeroilla:

Mihin eniten tarvitaan **2998**
Koululaistyo **2312**
Opiskelijatyö **2040**
Ruotsinkielinen työ **9108**

Lisätiedot ja lisää viitenumeroita tuen kohdistamiseen on sivuillamme www.opko.fi/tue

Poliisihallitus on myöntänyt Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaistolaitos ry:lle 17.3.2015 rahankeräysluvan POL-2014-13477 ajalle 17.3.2015-31.12.2019. Varainkeruu voidaan toteuttaa Suomessa pl. Ahvenanmaa niin, että kerätyt varat käytetään kaikille avoimien opiskelija- ja nuorteniltojen, yleisöluentojen, pienryhmien ja leirien järjestämiseen, viestintään, nuorten henkilökohtaiseen tukeen sekä yleishyödyllisen toiminnan välineisiin ml. OPKOn tilojen varustamiseen.

Att anpassa sitt liv

EFTER EN KO

Som ung troende hörde jag berättas en historia om en pappa som skulle lära sin son att plöja åkern. De gick ut på åkern där han visade fårornas riktning. Senare kom han för att se hur det gick. Fårorna gick snett. Då sa pappan: Ta sikte på något så blir det rakt. Senare kom han igen, och nu var det värre. Då frågade pappan: Sa jag inte att du skulle sikta mot något? Javisst, svarade pojken. Vadå? frågade pappan. Grannens ko, svarade pojken.

Bibeln lär oss att vi inte ska anpassa oss till världen, utan i stället låta oss förvandlas genom att vårt tänkesätt förändras (Rom. 12:1-2). Vi föds alla med en inre inställning att vi själva äger våra liv och klarar av att gå vår egen väg. Världen beundrar detta, men Bibeln kallar det att gå vilse som får. Anpassning handlar alltid om vilken input som dominerar våra liv. Kristen tro är en relation som handlar om att lära känna Gud genom Jesus och genom detta veta vem vi är. Det ger oss en identitet och identitet leder till syfte. Att lära känna Honom, oss själva, och syftet, är Hans input i våra liv.

Julen är en tid då det i barnfamiljer ställs frågan: vad önskar du dig? Även till vår postlåda kom igår en tjock leksakstidning och sådana används i många hus som en önskekatalog.

Att anpassa sig till världen är att man som kristen ännu själv vill definiera sitt syfte, och Guds roll blir mer eller mindre att svara på våra önskningar. Inget nytt fenomen. Man kunde säga att Gud ofta dyrkas som en avgud, det vill säga man ger eller gör något av det man tror Han vill för att få det man vill ha. Lite som små barn gör då de som svar på sin julklappsönskan får höra: om du är snäll. Då kan det lätt leda till besvikelse och tanken "här har jag försökt vara snäll och så ger du detta i mitt liv". Om tron styrs av en sådan inställning, så är det inte konstigt att vi väljer en ko. Gud vill ha inflytande i våra liv så att Han kan uttrycka sin kärlek till oss och genom oss, i det område av inflytande vi fått. Detta kallas lärjungaskap.

Då man anpassar sig efter världen så orienterar man sig fram i livet genom ögonens begär och självdefinierade behov.

rade behov. Vi styrs av hur vi tror att folk ser på oss. Vi styrs av det som lockar oss genom det vi ser omkring oss. Detta är vår ko.

Vem eller vad är din ko? Faktum är att vi antingen följer Jesus eller en eller flera kor. Då blir fårorna i livet utan mening. De blir även ofta impulsiva enligt stundens begär. Vi vill ju helst ha snabb,

”

Jesus kom för att bli vår klippa som håller att bygga och sikta på, oberoende av stormar och förändringar i livet eller världen.

symptomlindrande förändring. Får vi inte detta så hittar vi en ny ko att följa. Inget av detta håller i längden, och håller inte heller den dag vi ska stå inför Gud. Jesus kom för att bli vår klippa som håller att bygga och sikta på, oberoende av stormar och förändringar i livet eller världen. Därför kunde Jesus säga att vi ska lyfta blicken, att vi inte behöver vara rädda då det börjar hända saker i världen som försätter alla i panik. Personligen tror jag att det nu är aktuellt att fundera på hur vi ska förbereda oss för de svåra tider Jesus talade om. Vi kan inte längre leva i tron att vi kan kombinera tron med valbara delar av Jesus och de bästa bitarna från världen. Tron växer inte av att Gud hör oss utan av att vi hör Honom.

Vad tar du sikte mot idag? För att få svar på den frågan behöver vi igen hitta stillheten där vi kan lyssna in Hans röst som övertygar oss om Hans kärlek. I den stillheten behöver vi Guds ord som ger riktning åt lyssnandet (bönen), och en gemenskap för att tillsammans söka och förverkliga detta.

Matti Aspvik
studentarbetare i Jakobstad

VITNESBÖRD

Att våga gå ut

Söndagen den 30 oktober var ingen vanlig söndag för mig. Jag och två andra från min församling gick ut på gatan och delade ut kaffe och te. Samtidigt delade vi med oss av evangeliet. Att gå ut har alltid varit en av de största utmaningarna i mitt liv. Fastän vi inte såg någon komma till tro så tror jag att vi var med och sådde ett frö från Gud i någons hjärta. Där vi proklamerar Jesus kommer han att vara med oss och skapa något nytt i en människas liv.

Det vi såg och upplevde var att människor behövde förtröstan, förbön, ett hopp, en mening med livet och hitta en församlingsgemenskap. Människor längtar och hungrar efter något, vi måste bara våga gå ut ge dem en chans att ta emot Jesus. Det är deras val att säga ja eller nej men åtminstone ger vi dem chansen att svara. När du har tagit emot Jesus så har du tillgång till hjälparen, den Helige Ande, som kommer att ge dig styrka att våga gå ut. Det är vårt val att anta utmaningen, Herren vill förse dig med möjligheter!

Oscar Sundman, Helsingfors
studentarbetare

”

Att gå ut har alltid varit en av de största utmaningarna i mitt liv.

Glädje och ljus i novembermörkret

Det finns något magiskt över att klä upp sig och samlas till en kväll av ljus och glädje under den mörkaste tiden på året. För tredje året i följd ordnade Helsingfors Svenska Studentmission en adventsbal och den visste minsann att leverera. Kvällen präglades av musik, dans, julklappar, lekar och goda samtal över en fantastiskt god trerätters middag.

Kvällens värdpar **Chriso Nygård** och **Ica Holmberg**, skötte sitt uppdrag med stil. De inledde kvällen med en video som visade att de löpte risk att försena sig till balen och som slutade med att de störtande och andfådda tog tag i dörrarna till festsalen. Snyggt synkroniserade de sedan så att de steg in i salen i realtid och gjorde på så sätt en imponerande entré i äkta Eurovisions-anda.

En annan av höjdpunkterna var **Bianca Holmbergs** söta mästerverk. Hon hade bakat inte mindre än sexton olika tårtor för att förgylla kvällen för de närvarande. Att bakning är något av en passion för Köhler är en rejäl underdrift och dessutom presenterade hon snyggt tårtorna i poesiform för festpubliken. Då efterrätten avnjutits var det dags för en kort andakt som

handlade om nåden och glädjen i att få dela med sig av evangeliet till andra människor.

Kvällen avrundades med musik och dans inpå småtimmarna och det var ett trött men glatt gäng som antagligen redan ser fram emot nästa års adventsbal.

Johan Myrskog

Fotograf: Emilia Vik

FINLANDS EV. LUTH. STUDENT- OCH SKOLUNGDOMSMISSION RF

Tavastvägen 155 A 9, 00560 Helsingfors
Tfn (09) 612 9940, fax (09) 612 99 444
www.studentmissionen.fi
studentmissionen@studentmissionen.fi
fornamn.efternamn@studentmissionen.fi

Benjamin Sandell, ledare för svenska verksamheten, tfn 045 630 0237
Oscar Sundman, studentarbetare Helsingfors tfn 0408475395
Matti Aspvik, studentarbetare Jakobstad, tfn 050 598 4703
Josef Bengtsson, studentarbetare Vasa, tfn 040 963 4703
Oscar Rudnäs, studentarbetare Åbo, tfn 040 969 1499
Johan Myrskog, informatör, tfn 040 822 9540

Nya styrelser i Åbo och Vasa

Både Vasa Studentmission och Åbo svenska Studentmission har nu valt nya styrelser som tillträder efter årsskiftet. Tyvärr har det ännu inte hunnits ta någon bild på de nya styrelserna.

Åbo

Andersson, Hanna-Madeleine
Eklund, Mattias
Enges, Irene
Holmström, Susanna
Mård, Herman
Wallin, Karolina

Suppleanter

Andersson, Ludvig
Mård, Fanny

Vasa

Autio, Mikael
Hietanen, Susanna
Slotte, Heidi
Åstrand, Sebastian

Suppleanter

Autio, Emma
Lundell, Sophia

Vill du investera i Guds rike i studievärlden?

Jesus älskar studerande och om du vill understöda Studentmissionens arbete bland studerande kan du skicka in en summa till vårt insamlingskonto:

FI66 8000 0710 2297 93

(BIC DABAFIHH).

Använd alltid referensnummer, så att din gåva hamnar rätt. Referensnummer för svenska verksamheten börjar med **9108**.

- Helsingfors: **9108 15**
- Vasa: **9108 31**
- Åbo: **9108 28**
- Jakobstad: **9108 57**
- Skolungdomsarbete: **9108 44**
- Veritas Forum på svenska: **9399**
- FSSMnytt frivillig prenumerationsavgift: **9933**

Tack för din gåva!

Polisstyrelsen har 17.3.2015 beviljat Finlands Ev. Luth. Student- och Skolungdomsmission rf insamlingstillstånd POL-2014-13477 för tiden 17.3.2015-31.12.2019. Tillstånd att samla in pengar gäller för hela Finland utom på Åland så, att resurserna används direkt för arrangerandet av studerande- och skolungdomssamlingar, föreläsningar, smågruppsverksamhet, klubbar, läger samt informations- och publikationsverksamhet. De insamlade pengarna kan också användas för ungdomars personliga coaching samt till att rusta upp föreningens utrymnen.

ARKKI
Hämeentie 155 A 9
00560 HELSINKI

DISCIPLELIFE

SINUNKOKOINEN ELÄMÄ

Vietä välivuosi - elämän paras vuosi!

16.1.-20.12.2017

Tutustu itseesi, Jeesukseen ja Raamattuun.
Palvele aktioissa Suomessa ja ulkomailla.
Ainutlaatuinen koulutus antaa valmiuksia
omaan kasvuun, kutsumuksesi löytämiseen
ja kristillisen nuorisotyön tekemiseen.

Lisätietoja: www.perheniemi.com,
opisto@perheniemi.com tai opko.fi

OPKOn Puurojuhla

**17.12. klo 16 OPKOn
Palvelukeskuksella**

Hämeentie 155 A9, Helsinki

Luvassa on puuroa, Luther-pipareita, torttuja,
glögiä, joululauluja ja joulumieltä. Samalla pääset
tutustumaan OPKOn väkeen ja Palvelukeskukseen.
Tervetuloa kauempaakin! Juhla on kaikille avoin.

Ilmoittautumiset 14.12. mennessä ma-pe klo 9-15
OPKOn Palvelukeskuksen numeroon (09) 612 9940
tai sähköpostiin: opko@opko.fi. Kerro
ilmoittautuessa mahdolliset ruoka-allergiat.

DISCIPLE17 HAASTAA KÄVELEMÄÄN VEDEN PÄÄLLÄ

OPKOn ja Petruksen seurakunnan yhteinen opiskelijoiden ja nuorten aikuisten konferenssi Disciple17 pidetään ensi alkuvuodesta jo kolmatta kertaa. Helsingin Munkkivuoren kirkko täyttyy 27.-29.1.2017 teemalla "Walking On Water".

Disciple17-konferenssissa haluamme pysähtyä tutkimaan, miltä näyttää Jeesuksen opetuslapsen elämäntapa tänä päivänä ja miksi se on paras valinta. Saamme yhdessä rohkaistua ja varustautua ottamaan uusia askeleita Jeesuksen seuraajina.

Tapahtuman pääpuhujana on Tom Finnmöre St. Thomas Crookes-seurakunnasta Englannista. Seminaareissa syvennytään eri vetäjien johdolla tarkemmin Jeesuksen seuraamiseen elämän eri alueilla. Konferenssi on kolmikielinen – kärryillä pysyy, kun osaa ainakin joko suomea, ruotsia tai englantia.

Lue lisää ja ilmoittaudu 15.1. mennessä: www.disciple.fi

Lähtölaskentaa tapahtumaan voit
seurata Facebookissa ja Instagramissa:
[@discipleconference](https://www.facebook.com/discipleconference)

